

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6980/2024
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће "Крагујевац" и Града Крагујевца, кога заступа Градски правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Крагујевца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11662/2022 од 21.07.2023. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Крагујевца, изјављеној против става 2. изреке пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11662/2022 од 21.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Крагујевца, изјављена против става 2. изреке пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11662/2022 од 21.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 10409/2020 од 23.09.2021. године, ставом 1. изреке, Основни суд у Крагујевцу огласио се ненадлежним за поступање по тужби тужиоца против тужених у делу захтева којим је тражио да суд утврди да је став 1. Одлуке надзорног одбора ЈСП Крагујевац бр. 02-1078 од 20.03.2014. године, који прописује: "У поднаслову, тачки 1.у образложењу и у образложењу одлуке НО ЈСП Крагујевац бр. 02-3403-2 од 06.12.2013. године, израз "осталих трошкова", брише се и замењује изразом: "накнада за вођење матичне евиденције корисника услуга", ништав и да не производи правно дејство, што би тужени ЈСП Крагујевац био дужан да призна и трпи, па је у односу на тај део захтева укинуо све спроведене радње и тужбу тужиоца у вези са тим делом захтева одбацио. Ставом 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су тужени обавезани да му, на име дуга првотуженог и накнаде штете друготуженог по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције за непокретност која се налази на адреси у Ул. ... бр. ..., исплате износе од по 49,00 динара за сваки месец понаособ за период од 01.12.2017. године до и закључно са 30.06.2020.

године, са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ почев од 15.-ог у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом 3. изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Виши суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 11662/2022 од 21.07.2023. године, ставом 1. изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П 10409/20 од 23.09.2021. године, у ставу 1. изреке. Ставом 2. изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу 3.изреке пресуде Основног суда у Крагујевцу П 10409/20 од 23.09.2021. године, тако да гласи да се тужени обавезују да тужилји солидарно на име трошкова парничног поступка плате износ од 23.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности решења па до исплате.

Против става 2. изреке пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11662/2022 од 21.07.2023. године, тужени Град Крагујевац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог Града Крагујевца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. Закона парничном поступку прописано је да ако је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима

прописаним у том Закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да ревидент ревизијом добија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави у смислу одредбе члана 420. Закона парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, јер је преиначена одлука о трошковима а не о главном захтеву странке.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**